

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Ács Ilona ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Horváth Csaba ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 1.272.686,- Ft és járulékai megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. november 11. napján kelt 3.G.20.951/2006/33. számú ítélete ellen az alperes részéről 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles megfizetni a felperes az államnak az illetékügyekben eljáró hatóság felhívására 9.000,- (Kilencezer) Ft feljegyzett csatlakozó fellebbezési illetéket.

Köteles továbbá megfizetni az alperes 15 napon belül a felperesnek 60.000,- (Hatvanezer) Ft másodfokú perköltséget, egyebekben a felek viseljék a fellebbezésükkel felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság - a felperes módosított kereseti kérelmének helyt adva - kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.272.686,- forintot és ebből 522.686,- forint tőke után 2002. január 16. napjától, 750.000,- forint tőke után pedig 2002. április 4. napjától 2004. december 31. napjáig évi 11 %-os, 2005. január 1. napjától pedig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 200.000,- forint perköltséget. A feljegyzett kereseti illetékből a felperest kötelezte 12.800,- az alperest pedig 76.600,- forint összegű illeték állam javára való megfizetésére.

Az irányadó tényállás szerint - a 2001. január 22. napján kelt árajánlat alapján - az alperes kétféle sampon címke terv elkészítésére, három színben és három méretben öblítő címketerv elkészítésére, valamint öt fajta tusfürdő címke tervére, összesen 27 fajta címketervre adott le megrendelést a felperes részére.

2001. március 19. napjáig a sampon címkék tervezetei elkészültek. A kiállított számlákat az alperes kiegyenlítette.

A fürdőgélek címkéinek elkészítését követően a felperes 5 darab számlát állított ki az elfogadott árajánlatnak megfelelően, összesen 1.199.025,- forint összegben. A számlák a fürdőgélek címketerveinek elkészítése körében elvégzett egyes munkafázisok tételes felsorolását is tartalmazták. Alperes a számlák kézhezvételét követően azokat visszaküldte és további kedvezményt kért a felperestől. Felperes az 5 darab számlát stornózta.

A felek - az alperes kérelmére - a teljesítési határidőket is módosították, továbbá a felperes 10 % kezdeményt adott az alperesnek. Felperes 5 darab számlát 2001. november 24-i, 5 darabot pedig 2002. január 16-i fizetési határidővel állított ki. Ezt követően az alperes a páros számra végződő számlákat kiegyenlítette, a páratlan számra végződő számlákat azonban nem. Így alperes tartozása a fürdőgélek után 522.286,- forint volt. A fizetési határidő 2002. január 16. napján járt le.

A megrendelt, összesen 18 darab öblítő címketerv helyett az alperes kérelmére ténylegesen 12 darab címke készült el, mivel az alperes 3 termékre vonatkozóan a megrendelést visszavonta.

Az öblítők esetében is az elfogadott árajánlat szerint és a fürdőgélnél alkalmazott rendszer szerint számlázott a felperes. Az öblítők esetében 4 darab számla került kiállításra, egyenként bruttó 405.000,- forint összegben.

Az alperessel történt egyeztetést követően azonban a felperes a 4 darab számlát stornózta, majd további kedvezményt adott az alperesnek. A teljesítési határidők változatlanul hagyása mellett számláként 375.000,- forintban határozta meg a számlaösszeget. Ezt a 4 darab számlát "A" alperesi ügyvezető a 2002. március 29. napján kelt „Reklamációval nem élek” szövegrészt tartalmazó átvételi elismervénnyel vette át. Az öblítő számlák közül 2 darab számlát, összesen 750.000,- forint értékben az alperes kifizetett, 2 darab számlát azonban, amelyeknek teljesítési határideje 2004. április 4. napja volt, az alperes nem egyenlített ki.

Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság az alperes elsődleges védekezését - miszerint a felperes a fürdőgélek, továbbá az öblítők címketerveit kétszeresen számlázta - nem fogadta el. A perben beszerzett szakértői vélemény, illetőleg "B" tanúvallomása alapján megállapította, hogy mind a fürdőgélek, mind az öblítők tekintetében a számlázás teljes egészében az elfogadott 2001. január 22-én kelt árajánlatnak megfelelően történt. A tényleges munkatartalom minden esetben a stornózott számlákon került feltüntetésre. A stornózás és a számlabontás indokával kapcsolatos felperesi előadást nem csak "B" tanúvallomása támasztotta alá, hanem az is, hogy a kifizetett és kifizetetlen számlák összege, továbbá a 10 %-os kedvezmény a stornózott számlák összegét adja ki. Emellett alperes a ki nem fizetett számlákat is befogadta, ezek felperesnek történő visszaküldését igazolni nem tudta.

Az alperes a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságára hivatkozott. Az elsőfokú bíróság az alperes másodlagos védekezését is alaptalannak találta. A fürdőgélek

címkéinek tervezésére az 1.045.372,- forint, míg az öblítők címketerveinek 1.500.000,- forintos végső összegzett díja a felperes teljesítményére tekintettel reális.

A beszerzett szakvélemény alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a fürdőgél család valamennyi tagja a termékmutáció csoportjába tartozik, azaz a címkéket külön-külön kellett elkészíteni, így a címkék tervezésének díja nem értékaránytalan.

Az öblítő család esetében rámutatott a szakértő arra, hogy az öblítő család hátcímkéi nyomdai mutációk, azaz csak színben különböznek egymástól, grafikai elemváltoztatást - tehát lényeges tervezési munkát - a felperes részéről nem igényeltek. A nyomdai mutációkra tekintettel a szakértő az öblítő család címkéinek tervezéséért összesen 1.221.710,- forint összegű ellenértéket javasolt. Az elsőfokú bíróság azonban - a szakvéleményben írtak ellenére is - az értékaránytalanságot nem látta megállapíthatónak. Ennek indoka egyrészt az volt, hogy a felperes az öblítő számlák stornózását követően további jelentős kedvezményt adott az alperesnek, másrészt alperesi ügyvezető - az öblítő címkék ellenértékeként a korábbi számlák stornózását követően újonnan kialakult - 1.500.000,- forintos bruttó díjösszegről szóló számlákat „Reklamációval nem élek” nyilatkozattal vette át. Az újonnan kialakult 1.500.000,- forintos díjazást az elsőfokú bíróság a Ptk.240.§.(1) (2) bekezdése szerinti szerződésmódosításnak tekintette. A módosított 1.500.000,- forintos ellenérték, továbbá a szakértő által értékarányosnak tekintett ellenérték között azonban feltűnő értékaránytalanság már nem állapítható meg. A „Reklamációval nem élek” szövegrészre tekintettel az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy ezen lemondó nyilatkozat az alperesnek a Ptk.236.§.(4) bekezdése értelmében vett megtámadási jogát megszüntette, ez pedig az érvénytelenségi kifogásra is vonatkozik.

A szerzői jogról szóló 1999.évi LXXVI. törvény (Szt.) 9. §., 16. §., 42. §. értelmében a szerzői jogi védelem tárgyát képező termékcsalád tervezési, grafikai munkái ellenértékeként a felperest a módosított kereseti kérelemmel egyező díj illeti meg.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el az alperesnek a felperesi igényérvényesítés késedelmére történő hivatkozását sem. A számlázási kötelezettségét a felperes teljesítette, ennek megfelelő fizetésre 2002. évben többször is felszólította az alperest, így a késedelem az alperes oldalán áll fenn azzal, hogy a megállapodás szerinti tartalommal kiállított számlákat - befogadás ellenére - csak részben fizette ki.

- . -

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének elutasítását és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Fenntartva az elsőfokú eljárásban előadott érvelését, ismételten hivatkozott arra, hogy a felperes elvégzett munkájának ellenértékét kétszeresen számlázta, általa a számlabontás indokaként és a számla-stornózás indokaként előadottak életszerűtlenek. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított "B" tanúvallomásának, aki azért sem tekinthető elfogulatlanak, mivel felperesi cégvezető édesanyja, továbbá a későbbiekben a felperesi gazdasági társaság kézbesítési megbízottja lett. Ugyancsak túlzott jelentőséget

tulajdonított az elsőfokú bíróság a 2002. március 29. napján kelt átvételi elismervény elnevezésű okirat a „Reklamációval nem élek” része tekintetében is, mivel ez a szövegrész nem az alperesi ügyvezető kézírása. Alperesi álláspont szerint a felperes bizonyítási kötelezettségének a perben nem tett eleget.

Vitatta továbbá az elsőfokú bíróságnak a késedelmi kamat tekintetében elfoglalt álláspontját is.

A felperes csatlakozó fellebbezésében a javára megállapított elsőfokú perköltség összegének 300.000,- forinttal történő felemelését, továbbá alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a felperesi ügyvezető kétszeri Magyarországra utazására nem nyújt fedezetet a megítélt perköltség, és abban nem jut kifejezésre a per bonyolultságához igazodó és a bíróság által elrendelt terjedelmű írásbeli előkészítő munka sem. A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte megismételve az elsőfokú eljárásban előadottakat és részletesen cáfolva az alperesi fellebbezésben írtakat.

- . -

A fellebbezés illetőleg a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az általa megállapított helyes tényállásból levont jogi következtetéseivel az ítéletábra - az indokolásban írtakra kiterjedően is - egyetért.

Az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatainak és a rendelkezésre álló okirati bizonyítékoknak okszerű, a Pp.206.§.(1) bekezdésében írtaknak megfelelő értékelésével állapította meg a tényállást. A bizonyítékok mérlegelése körében általa irányadónak tekintett szempontokat részletesen indokolta.

"B" - státuszánál fogva - elfogulatlan tanúnak nem tekinthető, azonban tényszerű, logikai ellentmondásoktól és érzelmektől mentes tanúvallomása a bizonyítékok köréből nem rekeszthető ki. Nemcsak a tanúvallomás, hanem a beszerzett szakvélemény és a csatolt számlák által is alátámasztott, következetes felperesi előadást - az eseményekre kevésbé emlékező - **"A"-né** ügyvezető nyilatkozata kellő súllyal nem cáfolta.

Nem vitatott, hogy a 2002. március 29-én kelt átvételi elismervényen szereplő „Reklamációval nem élek” felirat nem **"A"** keze írása, ugyanúgy, ahogy - az aláírását kivéve - maga az átvételi elismervény sem. Azonban arra vonatkozóan nem merült fel peradat - és alperes sem ajánlott fel e körben bizonyítást - hogy ezen szövegrész utólagosan, **"A"** általi aláírást követően került volna az átvételi elismervényre. A „Reklamációval nem élek” nyilatkozatnak megfelelően az alperes az átvételi elismervényen megjelölt öblítő címkék számláit befogadta. Így alappal állapítható meg az, hogy alperes a számlákat annak ellenére nem egyenlítette ki, hogy a kiállításuk alapjául szolgáló teljesítést és az ellenérték összegét is elfogadta.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az alperest - a hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján - az átvett szolgáltatás számlák szerinti összegének megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság által a bizonyítékokat összességükben értékelve, helyesen megállapított tényállást az ítéletábra a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintette.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéletábra kiemeli, hogy piaci viszonyok között a felperes által végzett tevékenységtípus ellenértéke jelentős eltéréseket mutat. A felek által kialakodottnak tekinthető - kedvezményes - 1.500.000,- forint összegű ellenérték és a szakvélemény által ár-érték arányosnak ítélt 1.221.710,- forint értékű ellenérték közti megközelítőleg 20 %-os eltérés a szolgáltatás és ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságát nem alapozza meg.

A csatlakozó fellebbezésre tekintettel az ítéletábra rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege a pertárgyérték és a ténylegesen kifejtett ügyvédi munka alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendeletben meghatározottak szerint, az ott írt szempontoknak megfelelően került megállapításra. Felperesi ügyvezető az eljárás során egy ízben jelent meg a bíróság előtt, a bíróság azonban személyes megjelenési kötelezettséggel őt nem idézte. Felperes jogi képviselővel járt el, így a felperesi törvényes képviselő utazási költsége a perköltség részét nem képezi.

A fellebbezések nem vezettek eredményre, így a felek a fellebbezésük kapcsán felmerült költségeiket maguk viselik. A Pp.78.§.(1) bekezdés alapján az alperes ügyvédi munkadíjból álló perköltséget köteles megfizetni a felperes részére, amelynek összege a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet alapján került megállapításra.

Győr, 2010. évi november hó 10. napján

Dr. Zámbó Tamás sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr. Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: